

~~משה זהרוני~~

~~72555~~

~~בן שושנה ויעקב~~

~~נולד ב- 11.3.1928~~

~~נפל ב- 16.4.1948~~

~~בעת שירותו הצבאי.~~

זהרוני משה

בן יעקב ושותג. נולד ביום ג' במרץ 1928 בטנדיזן. גמר את בית-הכפר העממי. בטרבריה והתחיל למדוד בבית-ספר תיכון. היה חבר ואטראיך מדריך ב"הנער העובד" ופצעיל בגאנזע. משנוזד. בזפת בית הספר המקצועני לבניה עדינה ביזמת "התאחדות בניה-ישוב", בתרומת משפחת גריין ושותפות עם "הסתדרות העובדים", ראה הנער משה תפקיד חלוצי לעצמו להיות מראשוני התלמידים במוסד ולוחם למודרניזציה של היי הציבור היהודי בעיר-המקובלין העתיקה ברוח שאיפות ציבור העובדים. אחרי גמרו את בית-הספר נשאド לעבוד בבית המלאכה שליד המוסד ביחד עם מספר חניכים ממשיכים. גם בכאן דאה הובה החלוצית: תחת אשר צעירים צפת היו מהגרים לבקש את מזלם ועתיקם בערים החדשנות ובישובי השפלת זמרוקנים את עירם מכוחות נער, אמר הווא לחולל את הפלא, שצעירים ממוקמות אחרות יבואו להשתקע בזפת ולהחדש את געוריה. להגיגיו אלה נתן ביטוי בדשימות יומן. חיבב ספרות ומוסיקה והשתדל לחייב גם על חבריו לשם יצירת חי תרבות בעיר הגדולה. למשימות הללו שנטל על עצמו התמסר במרקע עז של לוחם צעיר. בדקותו הרבה לעיר שאמר לעצב את דמותה מחדש נשאדר בה גם בחורף תש"ה, כשהסיכויי תושבי היהודים היו קוזדים ביותר בתוך הים הערבי העוינן, ומובן שנמנה על מגנית הפעילים והמסורת. במרצו הרב אמרليس עתון יומי בזפת, למען תהinya ידיעותיו המהימנות הראשי בפני שמוועות הבהלה המתחלכות בעיר, וביניהם השתתף בהוצאות הפריזייה של "קול צפת", שהוציאה מפקחת האגנה המקומית. אך קודם לכל השתחף בעמידה על משמר הרובע היהודי בעמדת-המגן.

נפל ביום 1948.4.16. בלכתו לבקר חברים סצועים בבית-החולין פגע בו צורר-כלורין שחדר לחדר-חאוכל. נפל, הובא למנוחת-עולםם בבית הקברות בגינזך.

הנוף האנושי בתש"ח

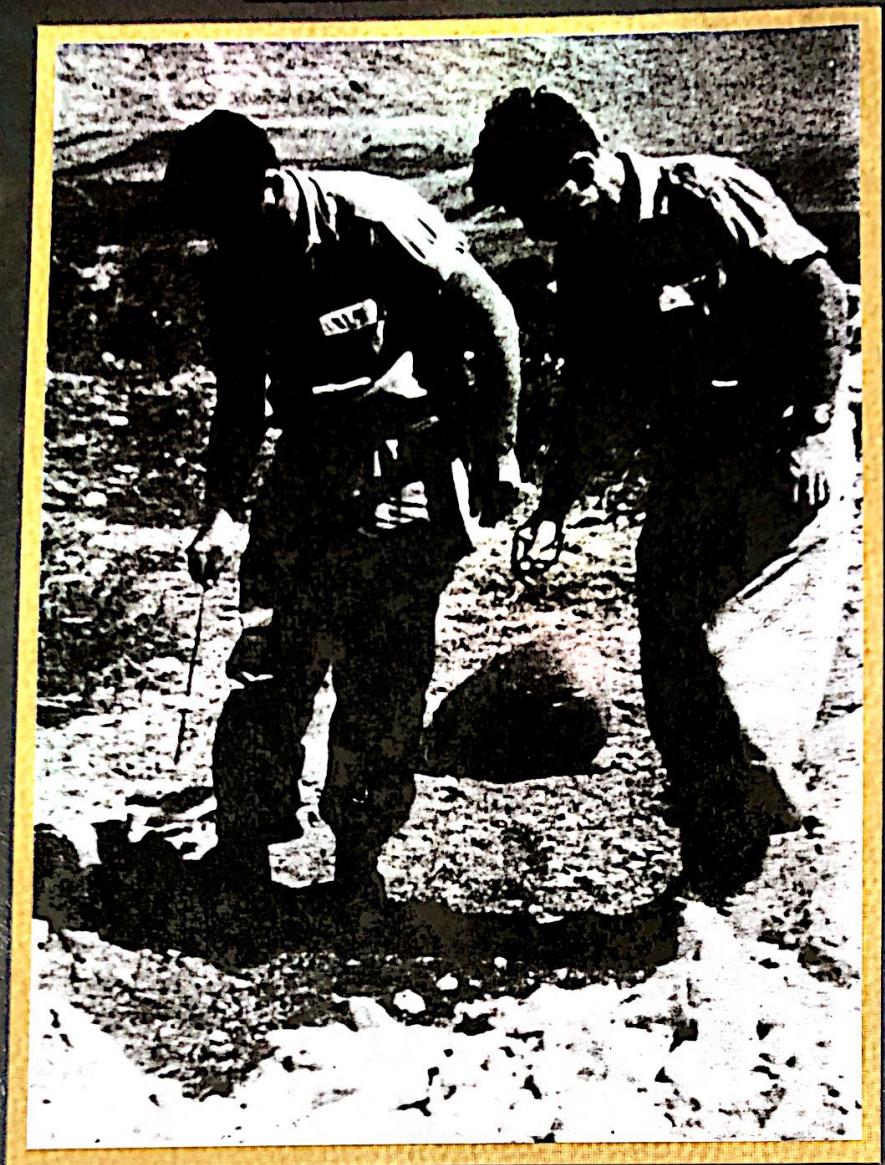
הנוף האנושי של החטיבה

הנוף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון ורב-פויים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ-ישראל של אותן הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחבי הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצת חודשי לחימה ארוכים בני עיר רבים ואף עולים חדשים אנשי גח"ל ומח"ל. ראיו לציון, כי בימי תש"ח היו בחטיבת גולני בחורות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פועלו כקשריות או חובשות קרבויות. כבר במלחמת העצמאות הייתה החטיבה גולני כור היתוך לילידי הארץ ولבני העליות השונות.

בסיכום המבוא שכחטב נחום גולן בספר "אלון ושלח" נאמר: "...צמחנו בנוף הגלילי ובמושורי העמקים, ובמרחבי הנגב הרחבו אופקים – התבגרנו. ההתיישבות בעמקים ובגליל היא שנתנה לחטיבת צבиона וחותמה המיויחד, וממנה ספגה את ערכיה, כי על כן הייתה החטיבה כפרית ונאמנה לעربים שינקה בגושי התיישבות אלו. צינו אותה תוכנותיו של עובדי האדמה ויושב-הכפר: עקשות, צמידות

למשימה, שורשיות ושקט..."

אימונים בתש"ח

מסדרים בתש"ח

עמיידה של צפת תחת המצור

תאור המצב בארץ ערב כיבושה של צפת

מה היה המצב בארץ ערב כיבושה של צפת? הערבים והיהודים נערפו לקריאת יציאת הכוחות המנדטוריים וכל אחד מן הצדדים השתדל להכין לעצמו עמדות-זבוק נוחות לתפיסת נקודות- מפתח בתום המנדט. שכן, אם עד אותן ימים פועלו בגד הישוב היהודי בעיקר כוחות מקומיים ובלתי-סדיירים, צפואה היתה מוגהה, כאמור, פלישת הכוחות הערביים הסדיירים. היה, איפוא, צורך להכין מערך שיוכל לעמוד בפני פלישה זו. ואמנם הצליחו כוחות ההגנה להשתלט על שטח עברי רצוף, שכיסה כבר כמעט את רוב שטחה של המדינה היהודית בהתאם להחלטת האו"ם. במקביל לזאת נעשתה פעולה מדינית בחו"ל-ארץ להכרה במדינה היהודית, שלפי הודעת ד. בן-גוריון עתידה היא לקום בעוד ימים אחדים, ובערך ההכנות להקמת המוסדות היהודיים העצמאים כגון דואר עברי, רדיו עברי, פтиיחה שערי הארץ הנעלולים וקבלת המפעלים הכלואים בקפריסין.

חשיבותה של צפת וגבורתה עמיידה

כוחות הבטחון היהודיים שפעלו עדין בתנאי מחתרת-לחימה, עשו באוגם ימיהם את פולוֹת הטיהור האחרוניות לקרואת הפלישה. אותן המטרות החשובות במסגרן זו הייתה כיבוש צפת, עיר היושבת על אם הרכבים לבנון ולסודיה, עמדת- מפתח צבאית חשובה בילוֹר וצומת דרכי מרכזית לגיליל כולם. וכן נוסף לכך - עמדת- גבורה יהודית, עיר שעמדה במצור ממושך.

מול מצור ערבי-החלעת גחושה לעמד

הערבים מצאו פי הדרן חפוחה בירור לחכרייע את יהודי צפת היה מצור, ואמגס צפת - היהודית, הרחוקה מישובים עבריים, הייתה כוחה לפגיעה ע"י ניתוק דרכי תחבורה המובילות אליה, הערבים עשו כן. בחודש מרס תחולו ממקשים את מדריכים ויראים במכווניות, ובדרכן זו הפסיקו למעשה את קשר בין צפת לבין שאר יישובים. פירושו של עד זה היה מצור למעשה. מלאי המזון הצטמצם, הנשך שהיה מועט בלוא-תפי פעשה יקר יותר. צרייך היה לחשוב על אספקה עצמאית גשטיים רבים.

ואילו מבחוץ נעשו כאמור המכנות לקרהת סכנת פלישה עם סיום המנדט. היה

הכרח לרכז כוחות לקרהת פלישה ובעת ובעוונה אוחת לפצל אותם בהגנה על יישובים מותקפים - ובתוך כל אלה צרייך היה להחליט חללה גורליות לגבי צפת, מעמדת האסטרטגי וחשיבותה הפסיקולוגית חייבו זאת. וברור היה כי העורבה בידי מי נמצאת צפה מקבע במידה רבה בידי מי נמצא תגליל כלו.

מבצעי המגנה של ההגנה עד ה'הגנה'

הפלישה ומבצעי המגנה של ה'הגנה' עד ה'הגנה'

אָמֵן הַיְיָ אֶלְךָ יוֹרֵד מִנְעָשֶׂךָ!

אָמֵן הַיְיָ אֶלְךָ
הַיְיָ עֲשָׂו : אָזְנָךְ,

אָבָבָת !

אָמֵן שְׁלָא דְּזַיְתָּ אֶת קְדוּם תְּבוּנָה שְׁחַלְךָ לְעַנְיךָ ;
אָמֵן דָּאֵל אָמֵן !

חַבְלָל שְׁלָא אָמַרְנוּ לְכָךְ זֹאת קְדֻם .

אָמֵן אָמֵן שְׁלָא יְכַלְתָּ לְזַהַר .

אָמֵן אָמֵן פְּשָׁעָם , וְקָפָלָם בְּמַזְמָאָר .

בְּקָר וְלִבְבָּשׁ לְכָה וְלִלְכֵד
לְכָה וְלִלְכֵד נֹשֶׁרֶת נַשְׁמִידִי:
סְעִיר וְדָמִי, צְהַל וְבָכָה,
פְּצִיל וְצִדְרִי, נְמַת וְדָנִי.

יש בָּא הַבְּחִינָה קָול מְלֻגָּה,
יש וְגַתְקָה הַשְׁרִשְׁרָת בְּמַעֲטָה,
חַגָּל - וְשַׁבָּה וְשַׁרוּ עַלְלִיכָּה,
שַׁרוּ עַלְלִיכָּה, אַנְבָּבָה וְשַׁאֲטָה.

לְכָה וְלִלְכֵד, לְכָה וְלִלְכֵד -
אַמְּרָר יְחִיד הַא נְלַאֲקֵף כִּינָר;
סְעִיר וְדָמִי, צְהַל וְבָכָה,
פְּצִיל וְצִדְרִי, אַפְּלָל וְאָוד.